

Cauza C-789/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

21 decembrie 2023

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

20 decembrie 2023

Reclamantă în primă instanță și recurentă:

I. J.

Pârât în primă instanță și intimat:

Registru centras VĮ

[OMISSIS]

**LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS
(CURTEA ADMINISTRATIVĂ SUPREMĂ A LITUANIEI)**

ORDONANȚĂ

20 decembrie 2023

[OMISSIS]

Camera, în complet de judecată extins, a Curții Administrative Supreme a Lituaniei [OMISSIS – compunerea instanței]

a examinat, în cadrul unei ședințe de judecată desfășurată potrivit regulilor procedurii scrise, cauza de contencios administrativ având ca obiect apelul declarat de recurentă, I. J., împotriva hotărârii Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania) din 29 iunie 2022 pronunțate în cauza de contencios administrativ având ca obiect acțiunea formulată de recurentă, I. J., împotriva intimatului, organismul de stat Registru

centras (Centrul pentru registre, Lituania), prin care s-a solicitat anularea unei decizii și obligarea la efectuarea unor acte.

Camera, în complet de judecată extins ,

a stabilit după cum urmează:

I.

- 1 Prezenta cauză are ca obiect un litigiu între recurentă, I. J., (denumită în continuare „recurenta”) și intimat, organismul de stat Registru centras VĮ (denumit în continuare „intimatul”), având ca obiect decizia [OMISSIS] privind partajul bunurilor (denumită în continuare „decizia”), adoptată de intimat la 9 martie 2002, prin care se respinge cererea recurente de înscriere în Vedybų sutarčių registras (Registrul convențiilor matrimoniale, denumit în continuare „registru”) din 15 februarie 2022 a unui fapt juridic (partajul bunurilor) intervenit în legătură cu regimul matrimonial existent între I. J. și C. B.

Cadrul juridic. Dreptul Uniunii

- 2 În conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), „orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora”.

Cadrul juridic. Dreptul național

- 3 Vedybų sutarčių registro nuostatai (Regulamentul privind registrul convențiilor matrimoniale, denumit în continuare „regulamentul”) a fost aprobat prin Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 13 d. nutarimas Nr. 1284 „Dėl Vedybų sutarčių registro nuostatų patvirtinimo” (Decretul nr. 1284 al Guvernului Republicii Lituania din 13 august 2002 de aprobare a Regulamentului privind registrul convențiilor matrimoniale). Versiunea aplicabilă prezentei cauze este cea din 10 septembrie 2015, astfel cum a fost modificată ultima dată la 8 iulie 2020 prin Decretul nr. 773 al Guvernului Republicii Lituania.
- 4 Regulamentul stabilește scopul și obiectul Registrului convențiilor matrimoniale, gestionarul și administratorul registrului, drepturile, obligațiile și funcțiile acestora și reglementează prelucrarea datelor și a informațiilor din registru (denumite în continuare „datele din registru”), precum și a documentelor și/sau a copiilor documentelor prezentate în vederea înscrierii în registru, interacțiunea registrului cu celelalte registre, securitatea datelor din registru, divulgarea și utilizarea documentelor și a datelor din registru, precum și finanțarea, reorganizarea și lichidarea registrului (punctul 1 din regulament). Registrul are ca scop consemnarea actelor care fac obiectul registrului prevăzute la punctul 13 din regulament, colectarea, compilarea, prelucrarea, sistematizarea, stocarea și divulgarea datelor cuprinse în registru și a copiilor documentelor prezentate pentru

- însciere în registru precum și efectuarea altor operațiuni de prelucrare a datelor (punctul 2 din regulamentul).
- 5 Organismul de stat Registru centras este administratorul registrului (punctul 8 din regulamentul).
 - 6 Actele care fac obiectul registrului sunt convențiile matrimoniale (punctul 13.1 din regulamentul), contractele între concubini privind partajul bunurilor ca urmare a încetării vieții comune (punctul 13.2 din regulamentul), precum și actele de partaj de bunuri, astfel cum sunt acestea prevăzute în [Lietuvos Respublikos] civilinis kodeksas [Codul civil al Republicii Lituania, denumit în continuare „codul civil lituanian”]] (punctul 13.3 din regulamentul).
 - 7 Informațiile sunt furnizate de notarii care au autentificat convențiile matrimoniale, contractele între concubini sau convenția de partaj de bunuri, precum și actele adiționale de modificare sau de încetare a acestor contracte (punctul 21.1 din regulamentul); instanțele care au pronunțat hotărâri judecătorești cu privire la partajul bunurilor comune, cu privire la restabilirea drepturilor creditorilor unuia sau ai ambilor soți, în cazul în care drepturile acestor creditori au fost încălcate prin actul adițional de modificare sau de încetare a convenției matrimoniale sau a contractului între concubini, cu privire la modificarea sau încetarea convenției matrimoniale, a contractului între concubini sau a convenției de partaj de bunuri (punctul 21.2 din regulamentul); persoanele care au încheiat o convenție matrimonială sau un contract între concubini – numai în cazurile prevăzute la punctul 68 din regulamentul (punctul 21.3 din regulamentul).
 - 8 Notarul care a autentificat convenția de partaj de bunuri sau instanța care a pronunțat hotărârea privind partajul bunurilor, în termen de trei zile lucrătoare de la autentificarea contractului sau de la data la care hotărârea a rămas definitivă (sau, în cazul unui apel formulat în fața instanței de apel, după trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond), transmite administratorului registrului o notificare cu privire la partajul bunurilor, însoțită de o copie digitală a contractului autentificat sau a hotărârii judecătorești rămasă definitivă. În notificarea cu privire la partajul bunurilor, persoana care furnizează datele trebuie să transmită informațiile menționate la punctele 17.2-17.9 din regulamentul (punctul 45 din regulamentul).
 - 9 O convenție matrimonială sau un contract între concubini încheiat într-un alt stat poate fi înscris în registru în cazul în care respectiva convenție matrimonială sau contract între concubini conține codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la contract, furnizat de Lietuvos Respublikos gyventojų regels (Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania) (punctul 67 din regulamentul).
 - 10 În cazul în care unul dintre soți sau concubini dorește să înregistreze o convenție matrimonială sau un contract între concubini autentificat într-un alt stat, să înregistreze modificările aduse unui astfel de contract sau date referitoare la încetarea unui astfel de contract, acesta poate transmite datele în vederea înscrierii

lor în registru fie personal, fie prin intermediul unei persoane autorizate, prin poștă sau pe cale electronică, potrivit procedurii prevăzute de administratorul registrului (punctul 68 din regulament).

Situația de fapt relevantă

- 11 În prezenta [cauză] de contencios administrativ, s-a stabilit că recurenta (date oclulate) s-a căsătorit în localitatea (date oclulate) (din Italia) cu C. B., cetățean italian. Căsătoria a fost înscrisă în Registrul certificatelor de căsătorie al Primăriei (date oclulate) în 2006. Extrasul din certificatul de căsătorie conținea o mențiune potrivit căreia în certificatul de căsătorie soții optaseră pentru regimul separației de bunuri.
- 12 La 15 februarie 2022, recurenta a solicitat intimatului înscrierea în Registrul convențiilor matrimoniale a unui fapt juridic (partajul bunurilor) intervenit în legătură cu regimul matrimonial existent între recurentă și C. B.
- 13 După ce a examinat cererea recurente, intimatul a adoptat decizia din 9 martie 2022 (denumită în continuare „decizia”) care este contestată în prezenta cauză de contencios administrativ. În conformitate cu punctele 13, 21, 45 și 67-68 din regulament, prin decizia menționată, intimatul a refuzat înscrierea în registru a unui fapt juridic (partajul bunurilor) intervenit în legătură cu regimul matrimonial existent între recurentă și soțul acesteia. În plus, intimatul a explicat că extrasul din certificatul de căsătorie (date oclulate) prezentat de recurentă putea fi înscris în registru ca fiind o convenție matrimonială în cazul în care recurenta depunea un act adițional (o anexă) la certificatul de căsătorie, autentificat de un notar sau de orice alt funcționar italian cu atribuții în materie, care să conțină codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la convenția matrimonială, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania. În plus, intimatul a arătat că persoanele fizice nu se numărau printre persoanele care furnizează informații în scopul înregistrării actelor de partaj de bunuri în registru și că, prin urmare, partajul bunurilor nu putea fi înscris pe baza cererii recurente.
- 14 Recurenta a atașat la dosarul cauzei o copie a unui email, din care reiese că a solicitat Oficiului de stare civilă din (date oclulate) eliberarea unei copii a certificatului de căsătorie care să conțină codul numeric personal al recurente, astfel cum figurează în cartea sa de identitate. Cu toate acestea, Oficiul de stare civilă din (date oclulate) a refuzat să elibereze o astfel de copie, arătând că nu putea să înscrie codul numeric personal lituanian în certificatul de căsătorie, dat fiind că aceste date nu sunt certificate. Recurenta a prezentat, de asemenea, certificatul din 16 februarie 2021 eliberat de L. B., notar din (date redactate) (provincia Savona, Italia), în care notarul a indicat că, în temeiul articolului 162 alineatul (2) din codul civil italian, regimul separației de bunuri poate fi de asemenea ales prin declarație în certificatul de căsătorie.
- 15 Contestând decizia intimatului, recurenta a introdus o acțiune la Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din

Vilnius), care a respins ca neîntemeiată acțiunea recurente prin decizia din 29 iunie 2022. În decizia sa, Vilniaus apygardos administracinis teismas a indicat printre altele că punctul 67 din regulament prevede în mod clar cerințele pentru înscrierea unei convenții matrimoniale sau a unui contract între concubini încheiat într-un alt stat. Potrivit Tribunalului Administrativ Regional din Vilnius, după ce a constatat că convenția matrimonială sau contractul între concubini nu include codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la contract, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania, intimatul nu numai că avea dreptul, ci era obligat să respingă cererea recurente.

- 16 Recurenta a declarat recurs împotriva hotărârii Vilniaus apygardos administracinis teismas la Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei).

Camera, în complet de judecată extins,

constată următoarele:

II.

- 17 Recurenta a solicitat intimatului înscrierea în Registrul convențiilor matrimoniale a unui fapt juridic (partajul bunurilor) intervenit în legătură cu regimul matrimonial existent între I.J. și C. B.
- 18 Potrivit versiunii regulamentului aplicabil în speță, pot fi înscrise în Registrul convențiilor matrimoniale: (1) convențiile matrimoniale, (2) contractele între concubini privind partajul bunurilor ca urmare a încetării vieții comune, (3) actele de partaj de bunuri, astfel cum sunt prevăzute în codul civil. În acest context, prin convenție matrimonială se înțelege un acord între soți care definește drepturile și obligațiile lor patrimoniale în timpul căsătoriei, precum și după desfacerea căsătoriei sau în caz de separație de corp. În acest context, prin actul de partaj de bunuri se înțelege acordul dintre părți sau hotărârea judecătorească prin care se stabilește partajul bunurilor comune [OMISSIS].
- 19 Capitolul IV din regulament reglementează înscrierea actelor care fac obiectul registrului. Conținutul punctelor 21 și 68 din acest capitol implică o normă de drept potrivit căreia persoanele fizice se pot adresa administratorului Registrului convențiilor matrimoniale în calitate de furnizor de date într-o singură ipoteză, atunci când urmăresc înregistrarea unei convenții matrimoniale sau a unui contract între concubini autentificat într-un alt stat, a modificărilor aduse unui astfel de contract sau a datelor referitoare la încetarea unui astfel de contract. Cu alte cuvinte, norma stabilită nu conferă recurente dreptul de a solicita intimatului înscrierea unui act de partaj de bunuri, care intră sub incidența registrului la care se face trimitere la punctul 13.3 din regulament. Conținutul punctului 21 din regulament arată că furnizorii de date în scopul înregistrării actului de partaj de bunuri în registru se limitează la notarii care au autentificat convențiile de partaj de bunuri, precum și modificările la sau încetarea unor astfel de contracte (punctul

21.1 din regulamentul), precum și la instanțele care au pronunțat hotărârile enumerate la punctul 21.2 din regulamentul.

- 20 Având în vedere argumentele expuse în recursul formulat de recurentă, care definesc obiectul prezentei cauze [de exemplu, faptul că soții, la momentul încheierii căsătoriei, au dat, *de iure* și *de facto*, o declarație care corespunde noțiunii de convenție matrimonială, care a fost înscrisă la Oficiul de stare civilă din (date oculate) (în Italia), sau că actul de înregistrare a căsătoriei constituie de fapt o convenție matrimonială, din moment ce părțile au convenit în acest document cu privire la regimul matrimonial], instanța de trimitere concluzionează că recurenta a solicitat înscrierea în Registrul convențiilor matrimoniale a convenției matrimoniale, care, la rândul său, stabilește întinderea drepturilor și obligațiilor patrimoniale care revin soților. Dat fiind faptul că această căsătorie a recurente a fost încheiată într-un alt stat și că certificatul de înregistrare a căsătoriei conține informații cu privire la regimul separației de bunuri ales de soți, situația juridică a recurente este comparabilă cu cea prevăzută la punctul 68 din regulamentul, și anume cea în care unul dintre soți dorește să înregistreze o convenție matrimonială autenticată în străinătate.
- 21 Pentru înscrierea în registru a convențiilor matrimoniale sau a contractelor între concubini încheiate într-un alt stat, punctul 67 din regulamentul stabilește un imperativ clar: convenția matrimonială sau contractul între concubini trebuie să conțină codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la contract, furnizat de Registrul de evidență a populației. În această privință, trebuie subliniat că administratorul registrului, în calitate de instituție a administrației publice, acționează numai în cadrul competențelor care îi sunt conferite prin lege și nu este abilitat prin lege să colecteze din proprie inițiativă date și elemente de probă care să confirme existența sau inexistența anumitor situații de fapt. Astfel, deși principiul bunei administrări, de interes general, are caracter obligatoriu pentru administratorul registrului în calitate de instituție a administrației publice, acesta nu are dreptul de a lua o decizie în mod independent cu privire la existența unor împrejurări de fapt și nici de a le aprecia, obligația sa limitându-se la a verifica dacă documentele care îi sunt prezentate sunt conforme cu cerințele legale. În consecință, în împrejurările prezentei cauze, intimatul are obligația de a refuza înscrierea extrasului din certificatul de căsătorie prezentat de recurentă ca fiind o convenție matrimonială, întrucât documentul prezentat nu îndeplinește cerința prevăzută la punctul 67 din regulamentul, și anume acesta nu conține codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la convenția matrimonială, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania.
- 22 În schimb, recurenta a încheiat o căsătorie într-un alt stat membru al Uniunii Europene, Republica Italia. În temeiul legislației în vigoare în această țară, certificatul de căsătorie poate include și regimul matrimonial ales de soți. Extrasul din certificatul de căsătorie al recurente și al soțului acesteia demonstrează că un astfel de document nu conține coduri numerice personale care să permită identificarea persoanelor în discuție. În plus, autoritatea competentă a Republicii Italia a refuzat să înscrie astfel de informații de identificare în extrasul din

certificatul de căsătorie, chiar și după ce recurenta a formulat o cerere specifică în acest sens.

- 23 Trebuie arătat de asemenea că datele cu privire la căsătoria recurente, înregistrate în Republica Italia, au fost transcrise în Republica Lituania la Oficiul de stare civilă și că faptul că în extrasul din certificatul de căsătorie nu figurează codul numeric personal al recurente nu a fost considerat un obstacol în această privință. În acest context, instanța de trimitere observă că legislația referitoare la transcrierea căsătoriilor încheiate într-un alt stat, care este aplicabilă *ratione temporis* în prezenta cauză de contencios administrativ, nu prevedea, de fapt, nicio cerință imperativă potrivit căreia documentul prezentat în vederea înregistrării, eliberat de o autoritate a unui alt stat și care atestă încheierea căsătoriei, ar trebui să includă codul numeric personal al cel puțin unuia dintre soții care au încheiat căsătoria în discuție, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat anterior, o astfel de cerință se aplică în scopul înscrierii în registrul convențiilor matrimoniale a unei convenții matrimoniale încheiate într-un alt stat.
- 24 În aceste condiții, potrivit instanței de trimitere, situația din prezenta cauză de contencios administrativă poate fi apreciată, în principiu, în raport cu articolul 21 TFUE. Articolul 21 alineatul (1) TFUE, care are efect direct, garantează oricărui cetățean al Uniunii dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre (Hotărârea din 17 septembrie 2002, [Baumbast și R], C-413/99, EU:C:2002:493, punctul 94). Având în vedere faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 21 TFUE prevede nu doar dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, ci și interzicerea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie sau naționalitate (Hotărârea din 8 iunie 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, punctul 31 și jurisprudența citată), instanța de trimitere concluzionează că nu este necesar să se aprecieze separat chestiunea în discuție în raport cu articolul 18 TFUE, care prevede că în domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevăd, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.
- 25 În primul rând, este necesar să se constate că situația juridică a recurente este determinată de consecințele statutului acesteia de cetățean al Uniunii care și-a exercitat dreptul de liberă circulație: recurenta solicită înregistrarea în Republica Lituania a convenției matrimoniale pe care a încheiat-o cu ocazia transcrierii căsătoriei sale într-un alt stat membru al Uniunii Europene. Astfel, litigiul în discuție nu privește o situație pur internă care nu ar intra în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii. Printre situațiile care intră în domeniul de aplicare *ratione materiae* al dreptului Uniunii figurează cele referitoare la exercitarea libertăților fundamentale garantate de tratat, în special cele care se referă la libertatea de circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, astfel cum este recunoscută la articolul 21 TFUE (Hotărârea din 12 mai 2011, Runevič-Vardyn și Wardyn, C-391/09, EU:C:2011:291, punctul 62 și jurisprudența citată).

- 26 Potrivit jurisprudenței Curții, unui cetățean al Uniunii trebuie să i se recunoască în toate statele membre același tratament juridic precum cel care este acordat resortisanților acestor state membre care se află în aceeași situație și, prin urmare, ar fi incompatibil cu dreptul de liberă circulație ca acestuia să îi poată fi aplicat, în statul membru al cărui resortisant este, un tratament mai puțin favorabil decât cel de care ar beneficia dacă nu ar fi exercitat facilitățile acordate de tratat în materie de circulație (Hotărârea din 12 mai 2011, Runevič-Vardyn și Wardyn, C-391/09, EU:C:2011:291, punctul 67). Curtea a clarificat, de asemenea, că o legislație națională care dezavantajează anumiți resortisanți naționali pentru simplul motiv că și-au exercitat libertatea de circulație și de ședere într-un alt stat membru constituie o restrângere a libertăților recunoscute la articolul 21 alineatul (1) TFUE oricărui cetățean al Uniunii Europene. Astfel, facilitățile oferite de tratat în materie de circulație a cetățenilor Uniunii nu ar putea produce efecte depline dacă un resortisant al unui stat membru ar putea fi descurajat să le exercite ca urmare a obstacolelor create de șederea sa în alt stat membru în temeiul unei reglementări din statul său de origine care îl dezavantajează pentru simplul fapt că le-a exercitat (Hotărârea din 26 mai 2016, [Kohll și Kohll-Schlesser], C-300/15, EU:C:2016:361, punctele 42 și 43, precum și jurisprudența citată). După cum reiese din jurisprudența Curții, un resortisant al unui stat membru care, în calitatea sa de cetățean al Uniunii, și-a exercitat libertatea de circulație și de ședere într-un alt stat membru decât statul său membru de origine se poate prevala de drepturile aferente acestei calități, în special de cele prevăzute la articolul 21 alineatul (1) TFUE, inclusiv, dacă este cazul, față de statul său membru de origine (Ordonanța din 24 iunie 2022, Rzecznik Praw Obywatelskich, C-2/21, EU:C:2022:502, punctul 36).
- 27 În lumina jurisprudența Curții menționată anterior, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă normele prevăzute de regulament pot fi considerate de natură să afecteze, și anume de natură să restrângă libera circulație a cetățenilor Uniunii în sensul articolului 21 TFUE.
- 28 Instanța constată că Republica Lituania nu participă la cooperarea consolidată în temeiul Deciziei (UE) 2016/954 a Consiliului din 9 iunie 2016 de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești privind regimurile patrimoniale ale cuplurilor internaționale, care includ atât regimurile matrimoniale, cât și efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate. În consecință, Regulamentul (UE) 2016/1103 al Consiliului din 24 iunie 2016 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia regimurilor matrimoniale [OMISSIS] [informații repetate] nu se aplică în Republica Lituania.
- 29 Astfel, în lipsa unei reglementări a Uniunii aplicabile cu privire la chestiunea supusă examinării, în opinia instanței de trimitere, revine ordinii juridice interne a Republicii Lituania să stabilească modalitățile prevăzute de dreptul național și destinate să asigure protecția drepturilor conferite justițiabililor în temeiul dreptului Uniunii, cu condiția ca, pe de o parte, aceste modalități să nu fie mai

puțin favorabile decât cele privind drepturile care și-ar avea originea în ordinea juridică internă (principiul echivalenței) și, pe de altă parte, să nu facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică a Uniunii (principiul efectivității) (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 iunie 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, și Hotărârea din 3 iulie 2014, Kamino International Logistics și Datema Hellmann Worldwide Logistics, cauzele conexate C-129/13 și C-130/13, EU:C:2014:2041[...]).

- 30 În această privință, trebuie arătat mai întâi că, în conformitate cu dispozițiile regulamentului, cerința potrivit căreia convenția matrimonială trebuie să conțină codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la convenția matrimonială, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania, nu este aplicabilă decât convențiilor matrimoniale încheiate în alte state. Astfel, regulamentul nu impune *expressis verbis* această cerință în privința convențiilor matrimoniale încheiate în Republica Lituania.
- 31 Pe de altă parte, se poate presupune că diferența de abordare în ceea ce privește cerința de a indica codul numeric personal în convenția matrimonială se datorează normei potrivit căreia datele referitoare la convențiile matrimoniale încheiate în Republica Lituania sunt furnizate în vederea înscrierii în registru doar de către notarii care au autentificat contractele în cauză (punctul 21.1 din regulament), în timp ce persoanele fizice nu au dreptul de a furniza astfel de date. Cu alte cuvinte, această normă presupune faptul că, atunci când contractele matrimoniale sunt încheiate în Republica Lituania potrivit procedurii notariale (iar datele referitoare la astfel de contracte sunt furnizate pentru înscrierea în registru de către notari), identificarea exactă a persoanelor care au încheiat astfel de contracte este garantată. Cu toate acestea, în cazul convențiilor matrimoniale încheiate în alte state, datele sunt furnizate pentru înscrierea în registru de către persoanele fizice care au încheiat astfel de contracte. Prin urmare, având în vedere în special caracterul foarte limitat al competențelor de care dispune administratorul registrului (punctul 21 din prezenta ordonanță), este necesar să se considere că cerința unei identificări cu precizie a persoanelor care au încheiat convenția matrimonială în cauză are nu numai o importanță incontestabilă, ci este de asemenea fundamental necesară în interesul general.
- 32 Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că regulamentul nu prevede nicio formă alternativă pentru identificarea părților la un contract încheiat într-un alt stat. Astfel, dacă o convenție matrimonială este încheiată într-un alt stat în care nu sunt utilizate coduri numerice personale în scopul încheierii unui astfel de contract, cerința prevăzută la punctul 67 din regulament împiedică în mod direct înscrierea contractului respectiv în registru. În consecință, în cazul în care nu este posibil să se obțină de la autoritățile competente ale statului respectiv un act adițional (o anexă) la contract care să conțină codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la convenția matrimonială, persoanele care au încheiat o convenție matrimonială în acel stat ar fi obligate să solicite unui notar din Republica Lituania încheierea unei noi convenții matrimoniale și înscrierea acesteia în registru. Cu alte cuvinte, situația în discuție va conduce fie la dublarea costurilor

(de natură financiară, de timp etc.) suportate de cetățenii Uniunii ca urmare a dublei proceduri administrative (într-un alt stat care nu utilizează coduri numerice personale, iar ulterior și în Republica Lituania) în scopul încheierii unei convenții matrimoniale, fie la decizia rațională și logică de a evita încheierea unei convenții matrimoniale într-un alt stat ca urmare a unor astfel de consecințe nedorite.

- 33 În acest context, instanța de trimitere dorește să sublinieze că dreptul la liberă circulație se exprimă prin posibilitatea cetățeanului Uniunii de a se deplasa temporar într-un alt stat membru decât statul membru de origine în scopuri legate de muncă, de studii sau de recreere. Acest drept îl include însă și pe cel de a se stabili într-un alt stat membru pe termen lung și de a-și construi viața acolo [Concluziile avocatului general H. Saugmandsgaard Øe prezentate la 11 februarie 2021 în cauza A (Servicii publice de îngrijiri medicale), C-535/19, EU:C:2021:114, punctul 146]. În aceste condiții, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă reglementarea în discuție nu trebuie considerată ca fiind de natură să descurajeze cetățenii Uniunii să își exercite libertatea de circulație care le este conferită de articolul 21 TFUE. În special, instanța de trimitere urmărește să afle dacă articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia o convenție matrimonială încheiată în alt stat membru al Uniunii Europene nu poate fi înscrisă în Registrul convențiilor matrimoniale în cazul în care convenția menționată nu conține codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la această convenție, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania, atunci când, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, autoritățile competente ale statului în care a fost încheiată convenția matrimonială refuză să furnizeze un extras din această convenție completat cu datele de identificare personală pertinente.

III.

- 34 [OMISSIS] [obligația de formulare a cererii în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE]
- 35 În aceste condiții, pentru a înlătura îndoielile ridicate cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii relevante pentru raporturile juridice în discuție în prezentul litigiu, este necesar să se solicite Curții de Justiție să interpreteze articolul 21 alineatul (1) TFUE. Un răspuns la întrebarea care figurează în dispozitivul prezentei ordonanțe este esențial pentru prezenta cauză, întrucât acesta ar permite, asigurând în același timp în special supremația dreptului Uniunii, pronunțarea în mod neechivoc și clar a unei decizii cu privire la condiția aplicabilă în speță înscrierii convențiilor matrimoniale încheiate în alte state în Registrul convențiilor matrimoniale și ar permite de asemenea garantarea unei jurisprudențe naționale uniforme.

Având în vedere considerațiile care precedă [OMISSIS] [trimitere la dispozițiile de drept procedural], prezenta Camera

dispune:

[OMISSIS][formulare procedurală]

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

„Articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia o convenție matrimonială încheiată într-un alt stat membru al Uniunii Europene nu poate fi înscrisă în Registrul convențiilor matrimoniale în cazul în care convenția matrimonială nu conține codul numeric personal al cel puțin uneia dintre părțile la această convenție, furnizat de Registrul de evidență a populației al Republicii Lituania, atunci când, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, autoritățile competente ale statului în care a fost încheiată convenția matrimonială refuză să furnizeze un extras din această convenție completat cu datele de identificare personală pertinente?”

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[formulare procedurală și compunerea instanței]